

terne, der betales af alle Eiendomme, altsaa ogsaa af Statseidendommene; det kan vel være, at Staten kan eie f. Ex. Skove, der ogsaa skulde være indbragne under Bestatningen i Communerne, men i det Hele taget gjælder det, at Statseidendommene ikke ere fritagne. Jeg vil være meget tilbøielig til, da det har viist sig under den hele Forhandling, at det er forbundet med overordentlig Besvær at opstille nogenlunde betryggende Regler om at bestatte Stiftere, Selstaber og andre juridiske Personer, som have Eiendomme i Kommunen, at stemme for det ærede Medlems subsidiaire Forslag under Nr. 134. Jeg troer virkelig, at det at faae rigtige Regler for Bestatningen af disse juridiske Personer kræver saa omfattende Undersøggelser — og det har jo ogsaa viist sig idag — at det vil være meget vanskeligt at komme paa det Reue dermed og vedtage Forslag derom for Dieblirket. Derfor haaber jeg, at det ærede Medlem vil fastholde sit Forslag, navnlig efter den hele Gang, Forhandlingerne have taget.

Frederiksen: Det forekommer mig ganske vist, at det ærede Medlem, som nys talte, havde stor Uret ligeoverfor den ærede Minister. Det forekommer mig nemlig ikke at være den retfærdigste Maade overfor Ministeren at sige til ham, naar han kommer med en Reform: Hvorfor er Du ikke ogsaa kommen med to eller tre til? Hvad Sagen angaaer, kan jeg ganske vist ikke Andet end slutte mig til de ærede Medlemmer, som beklage den lidet Tilbøielighed, Ministeren viser til at gaae ind paa Spørgsmaalet om den saakaldte intercommunale Bestatning. Jeg troer ikke, at der er mange Sager, der mere almindelig og mere eenstemmig pusses rundt omkring i Communerne, end at der netop bliver truffet Bestemmelser i den Retning, og jeg troer ogsaa, at det er Noget, der i og for sig er ganske naturligt, ja næsten nødvendigt. Man siger, at vi kunne bestatte Eiendommene efter Hartkornet; ja, hvis Hartkornet var den almindelige Maalestok; men det er jo Ulykken, at den ikke er det. Vi maae, som den ærede Minister anerkjender, og som han foreslaaer en Bestemmelse om, trække Formuen og Leiligheden stærkere

frem, hvilket er ganske naturligt og rigtigt, fordi det kun bliver en Deel af Eiendommene, vi kunne bestatte igjennem Hartkornet; de store Skoveiendomme ville ikke kunne bestattes tilfulde igjennem Hartkornet og heller ikke Fabrikbrift og mangfoldige Næringer, som der er Grund til at bestatte, men som i Dieblirket ikke kunne bestattes igjennem Formue og Leilighed, fordi Vedkommende ikke boer i Kommunen. Det er een Deel af de communale Goder, der benyttes, en Deel af de Udgifter, der forvoldes Kommunen, der falder paa de Steder, hvor Formuen, hvor Indkomsten forbruges; men der er en anden Deel, maastee ofte den største Deel af de Goder, der benyttes, de Udgifter, der forvoldes, som falde, hvor Indkomsten kommer fra, hvor Indkomstkilden er. Der er Veie, der slides, Fattigvæsen, der bebyrdes ved Fabrikkerne o. s. fr. Jeg troer, at det paa ingen Maadr kan kaldes principstridigt, at, medens man bestatter en Deel af en Mand's Indtægt der, hvor den forbruges, man da ogsaa bestatter en anden Deel der, hvor Indkomsten falder. Den høitærede Minister tog Tienden frem som Exempel og sagde, at selv om vi kunde bestatte Eiendommene, Næringerne, kunde vi aldrig principmæssigt komme til at bestatte Tiender eller Arvesæsteafgifter. I Virkeligheden ere Tienden, Arvesæsteafgifter, Canon jo ikke Andet end en Deel af Indkomsten af Agerbrug eller rettere af Eiendommene, og ville vi heelt og holdent bestatte Indkomsten af Agerbruget, saa maae vi ogsaa tage den Deel med, der repræsenteres af Tienden og Arvesæsteafgiften. Principmæssigt er det Samme endogsaa Tilfældet med Prioriteterne, og naar vi faae vort hele Indkomstskattesystem indrettet anderledes, som jeg antager, vi ville faae det, troer jeg ogsaa, at vi virkelig engang maae komme til det Samme med Hensyn til Prioriteter, hvilket ogsaa finder Sted i andre Lande, navnlig i England, hvor den hele Indkomstskat jo er en Næringsindkomstskat, og hvor man netop til Staten tager enhver enkelt Indtægtskilde, som en Mand har omkring i Kommunen, hvor den findes. Jeg troer saaledes ikke, at der er noget Principstridigt i at tage det paa denne Maade, og det er baade ønskeligt og nødvendigt at komme dertil. Paa den